

SAMOSTALNIK K ČLENKU PRIHITI (pesem o vrstah besed)

Samostalnik je beseda, ki poimenuje bitja, vrste in stvari in pogosto poleg **pridevnika** stoji ter ga sprašuje kakšen, kateri, čigav si. S temi vprašalnicami nam pove, da pridevnik na tri vrste se deli, katere naštejte mi jih vi. Pridevnik ga natančneje označuje iz njim spol, število in sklon določuje. Pridevnik vedno je najboljši, lahko pa tudi dober ali boljši.

Z njima v povedi tudi **glagol** stoji, ki nam pove kaj kdo dela in na primer naredi. Besede jaz, ti, on, ona lahko zapomnimo si vsi, prav tako nam ednina, dvojina in množina ne sme delati skrbi. Preteklik, sedanjik in prihodnjik je čas, ki poznamo ga vsi, nekoliko več skrbi pa nam dajeta naklon in vid. Končnici t in č si ne bo težko zapomniti in ga namenilniku pripisati. Ostaneta pa še končnici ti in či, ki nedoločniku sledi.

Zaimek samostalniško, pridevniško in prislovno besedo nadomesti, zato se na različne vrste deli. Če se spomnite serije moji, tvoji, najini, naj vam svojilni zaimek v glavo prileti. Poleg njega še osebni, kazalni, vprašalni, oziralni ter povratno svojilni zaimek, naj mesto v vaši glavi dobi.

Ena, dva, tri vse se razprši in beseda **števnik** prileti, ki se na glavni in vrstilni deli. Kadar se vprašalnica koliko pojavi se glavni števnik predstavi. Ko vas kdo vpraša kateri si, se pa vrstilni števnik nasmeji.

Še eno izmed besednih vrst ne smemo izpustiti, zato si je potrebno tudi **prislov** zapomniti. Ker se tudi tukaj več vrst sprehaja, naj vam nekaj vprašalnic ne nagaja. Glavne vprašalnice, ki sledijo: kam, kdaj, kdo, zakaj, nam vrste prislovov govorijo: krajevni, časovni, načinovni in vzorčni.

Ki, ko, ker, da, če so primeri besed kjer **veznik** skače. Ker brez izjem ne gre se nekaj večbesednih veznikov pove: medtem ko in kljub temu da.

So še besedne vrste, ki nam povzročajo nekaj težav in med njimi je **predlog** ostal. Čeprav so predlogi kratke besede, kot so: s, z, h, k, se jih je potrebno naučiti in pravilno uporabiti.

Uh, oj, ej so besede, ki o razpoloženjskem **medmetu** govorijo,
in se hitro v uho vselijo.

Kadar naravne glasove posnemamo,
posnemovalne medmete prepevamo.

Na koncu pa še zadnja besedna vrsta sledi, ki **členek** obrazloži.

Po njem se ne moremo spraševati,

ampak samo svoje osebno mnenje in sodbo o čem izražati.

Če, šele, le, res, samo in zagotovo za konec zapomnite si, saj to členek opredeli.

Anja Fekonja, 9. b